

INTERNATIONAL APPEL

Warszawa-topmødet forbereder krig –

Tiden er inde til at forlade NATO nu!

Det forestående NATO-topmøde i Warszawa den 8. – 9. juli forventes at blive endnu en provokation mod Rusland. Ved at underskrive denne appel siger vi "stop" denne optrapning mod atomkrig, før det, der er uigenkaldeligt, indtræffer!

Download (PDF, Unknown)

30. maj 2016: Følgende appel cirkuleres internationalt, inklusive på den internationale LaRouche-bevægelses websider:

Det forestående NATO-topmøde i Warszawa den 8. – 9. juli forventes at blive endnu en provokation mod Rusland. Ved at underskrive denne appel siger vi "stop" denne optrapning mod atomkrig, før det, der er uigenkaldeligt, indtræffer!

Dette er en alvorstung time. En ny missilkrise er under opbygning, som et spejlbillede af den, der i 1962 førte til, at Sovjetunionen deployerede atomspræghoveder på Cuba, på USA's dørtærskel. I dag er situationen omvendt. Dengang bekæmpede NATO Warszawa-pagten; i dag organiserer NATO et topmøde i Warszawa!

Vi, der underskriver dette, observerer, at NATO gennemfører en provokerende "inddæmningspolitik", som følger: (se pdf)

1.

Vil Japan virkeliggøre det?

19. maj 2016 – Et faseskifte af enorme dimensioner er undervejs i Asien. En markør er topmødet mellem Rusland og ASEAN den 19.-20. maj i Sochi, Rusland. Mødets 'Leibnitz'ske' slogan er, "Mod et Strategisk Partnerskab for det Fælles Bedste." Præsident Putin har annonceret, at dette topmøde bliver den største internationale begivenhed i Rusland i 2016. De fleste af lederne for de ti ASEAN lande er personligt mødt op, og præsident Putin har holdt bilaterale møder med hver enkelt af dem over de seneste uger. Varmen og fortroligheden i disse samtaler er ligeså vigtig, som de konkrete resultater i form af investeringsaftaler, tættere handelsforbindelser og i mange tilfælde forsvarssamarbejde.

Jin Liqun, den kinesiske præsident for den Asiatiske Infrastruktur Investerings Bank (AIIB), var også tilstede på topmødet og diskuterede finansiering af 16 projekter i Ruslands fjernøsten til en samlet værdi af 8 milliarder dollars. "Det er STORT. Det er STORT," sagde Lyndon LaRouche.

Mere kunne siges, men når dette ses sammen med andre udviklinger, er der mulighed for det tætteste tænkelige betroede samarbejde mellem Rusland, Indien, Kina og Japan i Asien på det politiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige område, der vil revolutionere Asien og verden.

På den kritiske Japan-flanke, vil Michael Billington i den kommende udgave af EIR (d. 27. maj) rapportere, at "den japanske premierminister Shinzo Abe den 6. maj holdt et ekstremt succesfuldt topmøde med Putin i Sochi, til trods for at Obama krævede, at han aflyste besøget. Selv om det ikke blev diskuteret offentligt, informerede kilder tæt på forhandlingerne EIR om, at Abe og Putin enedes om en vej frem

imod at løse de territoriale stridigheder, som har forhindret underskrivelsen af en fredstraktat mellem Rusland og Japan til afslutning af 2. Verdenskrig. Offentligt har de to ledere diskuteret en bred vifte af potentielle japanske investeringer, mestendels i det fjernøstlige Rusland, i energiproduktion, olie og gas, medicinske faciliteter, transport, havne med mere. Det bør noteres, at lanceringen af sådan udstrakt fællesudvikling også vil have betydningsfulde implikationer for den koreanske halvø.

“Putin inviterede Abe til at deltage i det 2. Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok den 2.-3. sept. Abe forventes at deltage, og at afholde næste topmøde med Putin. Det Økonomiske Forum vil samle internationale forretnings- og regeringsrepræsentanter til diskussion om det økonomiske potentiale i Ruslands fjernøsten og det Asien-Stillehavsområdet, såvel som investeringsmuligheder.”

“Vil Japan virkeliggøre dette?” spurgte Lyndon LaRouche i dag. “I så fald er det en meget positiv udvikling for Asien som helhed.” LaRouche sagde, at dette er hvad han var involveret i tilbage i 1980’erne, da han besøgte Japan med sin hustru Helga. “Vi havde faktisk, blandt visse mennesker i Japan..., – vi havde en gruppe af mennesker, som virkelig var oppe på mærkerne, og havde evnen til at producere resultater, – men det gik tabt.”

Undgå derudover letkøbte sammenligninger: Dette asiatiske faseskift kan på ingen måde sammenlignes med Obama, eller noget, der ligner Obama. Tværtimod. Den amerikanske økonomi er kollapsede – er ved at kollapse. Alt dette her, med at prøve at lodde tingene, sammenligne den ene ting med den, fungerer ikke mere. Man kan ikke drage en sammenligning med Obama; denne økonomi er kaput. Visse tiltag bliver kørt frem, men der er intet imponerende over det. Det synes som om, der er noget i det, men det er der i virkeligheden ikke. Han er overhovedet ikke troværdig; det er aldeles negativt.

Om Obamas fortsatte uhyrlige mørklægning af massemordet den 11. september, næsten 15 år efter, sagde LaRouche, "Det er aldeles kujonagtigt; mere eller mindre. Hele problemet er det britiske anliggende, den britiske kongelige familie. Alt, hvad saudierne var involveret i, var baseret på den britiske kongelige familie. Det er, hvad disse politikere ikke pointerer, og det er derfor de gør det på den måde, de gør. De agter ikke at angribe de britiske interesser. Man er nødt til at tænke på, hvad de finansielle interesser er, fra britisk side, med hensyn til USA. Og det er det, de ikke taler om."

Det tyske parti Alternativ for Tyskland (Alternative für Deutschland): Gammel vin på nye flasker? Af Helga Zepp-LaRouche

Den 14. maj 2016: For mange mennesker er det nye afgørende spørgsmål i Tyskland ikke: Hvad mener du om religionen, men hvad mener du om AfD, Alternative für Deutschland? Er det blot et "parti for dårligt humør", som man ikke må kalde for nazister, så længe AfD "blot er højrepopulistisk", sådan som SPD's viceformand Olaf Scholz mener? Hvordan kunne fru Merkel blot have set mennesker med "fråde om munden" under disses sammenstød med AfD? Udgør AfD virkeligt "lyset for enden af tunnelen", fordi de benægter CO2-udstødningens påvirkning af klimaet, sådan som vicepræsident for Europäisches Institut für Klima und Energie og AfD-medlem Michael Limburg mener? Eksistensen af forskellige strømninger og deres pludselige

valgfremsgang får AfD til at virke egnet som en projektiionsflade for de forskellige forventninger og ønsker. Så hvad skal man mene om dette parti; hvor målrettet er dets program for de menneskers forhåbninger, der har stemt på dem? Er det farligt, eller kan det udvikle sig til noget farligt? Har det løsninger på tidens eksistentielle udfordringer såsom den eskalerende fare for en ny og denne gang termionuklear verdenskrig, eller den akutte fare for et nyt finansssammenbrud inden for den transatlantiske sektor, denne gang endnu mere dramatisk end 2008, eller for at nævne noget, som AfD allerede har udtalt sig om – har det en løsning på flygtningekrisen?

Da enhver ansats til strategisk tænkning er udelukket hos dette parti allerede ud fra dets selvforståelse, ligger det fuldkomment fjernt fra dets tænkning at kunne definere en løsning for at overvinde krigsfaren. Og da det selv er fuldstændigt fanget i en blanding af traditionel liberalisme og østrigsk skole, har det ingen analytiske forudsætninger for at erkende krisens omfang, for slet ikke at tale om noget begreb om, hvordan det transatlantiske finanssystems systemiske krise skal kunne overvindes. Og selv ved ét af de emner, hvor AfD mener at kunne score point, nemlig ved flygtningekrisen, er det himmelråbende inkompetent. Hvem mener og foregiver, at de kan løse den største humanitære katastrofe i efterkrigstiden ved at bruge pigtråd og anvendelse af skydevåben mod flygtninge ved grænserne, når der i de næste år vil flygte mange hundrede millioner mennesker for krig, hungersnød og epidemier, hvis årsagerne til flugten ikke fjernes? En sådan bilder sig selv og andre noget ind – helt bortset fra den hæslige tankegang, der gør sig gældende hos ophavsmændene til den slags forslag.

Enhver bedømmelse af dette parti må begynde med de årsager, der ligger til grund for dets pludselige fremmarch. Disse ligger i det så godt som fuldstændige svigt hos politikerne i EU, hos regeringen i Berlin og hos de etablerede partier, der i længere tid har bibragt stadig større dele af befolkningen det indtryk, at der i sidste ende ikke er nogen instans, der

bekymrer sig om deres interesser, eller som de kan henvende sig til. Og så længe dette ikke indrømmes eller afbødes, vil de såkaldte folkepartier fortsætte med at skrumpe ind. Fru Merkel har godt nok nu og da sagt, at man bør beskæftige sig med årsagerne til flygtningekrisen, men hun har intet gjort, hverken angående Bush- og Obamaregeringernes på løgne baserede krige i Irak, Afghanistan, Libyen, Syrien og Jemen – der er den ene årsag til flygtningekrisen – eller hvad angår den anden årsag: Den internationale Valutafonds, IMF's, kreditpolitik over for Afrika, der forhindrer enhver økonomisk udvikling. Og som følge deraf forbliver både årsagerne såvel som ethvert tilløb til virkelige løsninger ubegribelige. Og derfor sympatiserer stadig flere borgere med AfD's forenkledede, inkompetente og dybt umenneskelige forslag.

Jo flere kompetencer og dermed jo mere ansvar den tyske regering og forbundsdagen har overladt til et uigennemskueligt, sjælløst bureaukrati i Bruxelles gennem alle traktaterne fra Maastricht til Lissabon, des mere stiger følelsen af hjælpeløshed, hvilket giver sig udtryk i en yndlingssætning hos tyskerne: "Man kan jo så at sige ikke gøre noget som helst!" Og dertil kommer indtrykket af, at partisystemet ikke giver den enkelte nogen som helst indflydelse på politik i al almindelighed, fordi reglerne for opstilling af kandidater samt partidisciplinen underligger en total topstyring. Og at denne kontrol vedvarende udøves til gunst for de finansielle interesser og til skade for almenvellet, og at som følge deraf de rige bliver stadig rigere og de fattige stadig fattigere, det er en erfaring, man især har gjort efter 2008 og efter de gentagne redningspakker. Das Handelsblatt offentliggjorde for nylig dokumentation for, hvad man hele tiden har vidst: 95 % af redningspakkerne til Grækenland, tilgår de europæiske banker. Hartz 4, den kolde ekspropriation af uskyldigt arbejdsløse mennesker, floppet med Riester-renten, fattigdommen i alderdommen, stigende omkostninger og dårligere omsorg i sundhedssektoren, manglen på betalelige boliger, svindende sikkerhedsfølelse, ikke mindst på grund af personalenedskæringer hos politiet,

følelsen af at være ladt alene ved mødet med andre, uforståede kulturer, følelsen af at blive manipuleret med af massemedierne, af at ens egen regering ikke gør noget for at beskytte mod ind- og udenlandske tjenesters totale overvågning, fornemmelsen af, at regeringen forfølger en konfrontationspolitik over for Rusland og Kina styret af USA og Storbritannien, hvad der fremmaner fare for en ny krig – denne liste kunne godt forlænges yderligere. Det samlede resultat af alt dette er, at flere og flere mennesker ikke længere føler sig repræsenterede af de etablerede partier. Og dette er ikke blot tilfældet i Tyskland, men i de fleste stater i Europa, ligesom i USA – tænk bare på Donald Trump.

I Tyskland viser udviklingen meget tydelige paralleller til situationen i 20'erne og 30'erne. Versaillestraktatens skylddiktat var principielt det samme som EU's skyldkorset, der nu om dage sætter de profitgrådige kasinobankers interesser over almenvellet, hvad enten det drejer sig om Grækenland eller om Tyskland. Forskellen mellem Brüning og Schacht på den ene side og Schäuble og Draghi på den anden angår kun det ydre, ikke det indre. Det er næsten en lov, at der som følge af en meget lignende frustration og usikkerhed vil opstå tilsvarende politiske og sociale bevægelser, der kun er anderledes i deres ydre fremtoning.

Og ligesom dengang er det nu til dags tydeligt at se forskel på de mange mennesker, der rodløse og bedragne løb efter dem, der lovede enkle løsninger i ideologiske indpakninger, og så de geopolitiske interesser, der trak i trådene og forstod at udnytte den sociale gæring for deres egne formål.

Det grundlæggende begreb for den udvikling, der både karakteriserer udviklingen op mod første verdenskrig såvel som perioden mellem verdenskrigene, og som også i dag beskriver processerne i USA, i Europa og netop også i Tyskland, hvad AfD angår, er den fortsatte tradition for Den konservative Revolution. Det drejer sig her om den bevægelse, der er rettet mod "ideerne fra 1789", altså ideerne fra den franske revolution og endnu mere fra den mod Leibniz orienterede amerikanske revolution, de universelle menneskerettigheder og

et menneskebillede, der opfatter mennesket som i stand til at udvikle sig frem mod grænseløs fuldkommenhed. Og dengang som nu er denne konservative revolution, som for eksempel sådanne "højreintellektuelle" som Götz Kubitschek udtrykkeligt beråber sig på, ikke nogen homogen verdensanskuelse, men udgøres af et bredt spektrum af "folkebevægelser", "nationalrevolutionære" og alle mulige beslægtede ideologier, der dog altid ser tilbage mod fortiden og forfægter en rent biologisk opfattelse af menneskeheden.

For at sige det med det samme: Hvis vi har lært noget som helst af historien, så bør vi betragte de forskellige måder, som USA og Europa brugte til at komme ud af 30ernes depression og økonomiske og finansielle krise. I Amerika satte Franklin D. Roosevelt en stopper for den kasinoøkonomi, der var ansvarlig for krisen, med Glass/Steagall-loven om adskillelse mellem bankerne, med genindførelse af det kreditsystem, der gik tilbage til Alexander Hamilton, Reconstruction Finance Corporation, med Tennessee-dals-programmet og senere med Bretton-Woods-systemet og dermed med en politik, der bragte Amerika ud af krisen og gjorde det til den stærkeste økonomiske magt. I Europa derimod slog forskellige former for fascisme sig igennem, lige fra Mussolini til Franco, Pétain og Hitler.

Det er en slags ironi fra historiens side, at det i dag er Kina, der virkeliggør Roosevelts tradition med sin politik for den nye silkevej, medens Amerika befinder sig i Wall Streets greb og er vendt tilbage til opskrifterne fra 30erne fra Europas pulterkammer. Tyskland befinder sig stadig på vippen, og det er endnu ikke afgjort, hvilken vej vi slår ind på.

Fortsættelse følger

Planlægger den amerikanske præsident Obama en krig mod Rusland og Kina i august?

Af Alexander Hartmann, redaktør af "Neue Solidarität".

7. maj 2016 – Vil den amerikanske præsident Obama indlade sig på en militær kraftprøve med Rusland og Kina endnu før sin tilbagetræden? Den slutning må man drage, når man betragter de nyeste bestræbelser inden for amerikansk politik: Umiddelbart efter at det var lykkedes for USA's udenrigsminister John Kerry og Ruslands udenrigsminister Sergej Lavrov at forhandle sig frem til en udvidelse af våbenstilstanden i Syrien på grundlag af aftalen i Geneve, hvor der skulle oprettes et særligt, større kontor i Geneve med russiske og amerikanske militærpersoner og diplomater for at overvåge våbenstilstanden, blev Kerry – øjensynligt af Obama – foranlediget til offentligt at stille et ultimatum til den syriske præsident Bashar Assad: Dersom Assad ikke træder tilbage inden den 1. august, så vil USA "inddrage andre sider". I betragtning af, at USA allerede er ved at indsætte amerikanske soldater i Syrien uden den syriske præsidents godkendelse, må der øjensynligt være tale om en større militær indsats, der har det udtrykkelige formål at fremtvinge et regimeskift i Syrien. Og dermed står det klart, at Rusland og Kina, der begge modsætter sig et udefra påtvungent regimeskift i Syrien og selv er militært til stede der, skal stilles over for et valg om enten at lade Assad falde – eller at tage en direkte militær konfrontation med USA med i beregningerne. Og samtidigt fortsætter den militære opmarch og indkredsningen over for Rusland og Kina med at skride fremad "som en damptramle", sådan som BüSo's forkvinde Helga Zepp-LaRouche understregede det den 4. maj på sit internetforum.

Afgørende er tiden frem til NATO-topmødet først i juli, hvor skabelsen af NATO's faste troppetilstedeværelse i Baltikum skal godkendes af NATO's medlemsstater.

Disse enheder skal ikke udstationeres permanent, men indsættes i skiftende hold – ligesom i krigsområder. UN News citerede en ubenævnt militær talsmand: "Vi går fra gensidig hjælp over til afskrækning og fra gensidig hjælp over til opstilling til kamp." Det samme gælder også for de amerikanske troppeoverførsler til Filippinerne. USA's regering har allerede anmodet kongressen om en firdobling af midlerne til den amerikanske troppeindsats i Østeuropa, og den har – både gennem forsvarsminister Ashton Carter såvel som gennem general Philip Breedlove, den hidtidige overkommandoindehaver over USA's tropper i Europa, og dennes efterfølger general Curtis Scaparrotti, som Carter overdrog kommandoen til den 3. maj i Stuttgart – også gjort det ganske klart, at den betragter Rusland og Kina som sine vigtigste fjender.

Øjensynligt er præsident Obama ude på at gennemtvinge en "endegyldig løsning" af syriensproblemet efter sit eget sind, før han forlader embedet. Det er muligt, at dette set fra Obamas synsvinkel blot er ét stort blufnummer, hvormed han vil bevise over for sig selv og resten af verden, hvem der er "herre i huset" – men hvis Obama skulle gå hen og forregne sig her, så kommer der til at blive en kernevåbenkrig mellem supermagterne. Det er på høje tid, at de fornuftige kræfter i de vestlige regeringer og parlamenter endelig tager sig sammen til at forhindre Obama i at udføre sådanne forrykte dumheder, for det farlige ved ultimatummer er, at de ofte frembringer en situation, hvor ingen af parterne længere kan trække sig tilbage.

Det er klart, at selvom Rusland og Kina samtidigt strækker hånden frem mod Vesten for en fornuftig samarbejdspolitik, kan de overhovedet ikke gøre andet end at reagere på den vestlige opmarch med selv at opruste og med forhøjet kampberedskab. Således meddelte Rusland for eksempel, at det som reaktion på

NATO's oprustning i Østeuropa ville opstille tre nye divisioner, hver på 10.000 mand i løbet af året i sine vestlige og sydlige militærområder. Og det er ikke blot USA, der arbejder febrilsk på at modernisere sine atomvåben; Rusland og Kina gør nøjagtigt det samme.

Den nye Operation Barbarossa

Helga Zepp-LaRouche sammenligner NATO's opmarch i Østeuropa med "Operation Barbarossa", Det tredje Riges troppeopmarch for at overfalde Sovjetunionen, og begrundede denne påstand på sit internetforum. Efter Obamas besøg bekendtgjorde forbundskansler Merkel, at 250 tyske soldater straks skulle deltage i NATO's bataljoner i Baltikum. I Rusland genopvækkes erindringerne om Den store Fædrelandskrig kraftigt her for tiden, "og når tyske soldater så her bare 71 efter afslutningen på anden verdenskrig udstationeres lige op til den russiske grænse i forholdsvis højt kampberedskab, så kan jeg meget vel forestille mig – ja, jeg føler mig fuldstændigt sikker på det – at det vil fremkalde virkeligt stærke følelser i Rusland. Hele NATO's politik er jo i grunden ikke andet end en indkredsning af Rusland og af Kina."

Når man betragter den samlede strategi – lige fra sanktionerne mod Rusland over forsøgene på at iscenesætte farverevolutioner og til den oprustningsspiral, som Rusland og Kina er tvunget ind i – så bør det være klart, at dette sker med den hensigt at frembringe regimeskift. Det spørgsmål forbliver ubesvaret: "Hvorfor skal atomvåbnene moderniseres? Alle amerikanske atomvåbenlagre skal moderniseres, de taktiske atomvåben B61-12 i Tyskland – det er angrebsvåben. Og hvad skal russerne mene om det?"

En offentlig debat savnes

Frem for alt kritiserede hun, at der hidtil ikke har fundet nogen offentlig debat sted omkring disse ting:

"Der er ikke engang nogen i Tyskland, der vover at udtale sig

om sanktioner – bortset fra med en tilbageholdende kritik. Men en debat om hele den militære dimension mangler egentlig fuldstændigt. Og det er virkeligt en skandale. Jeg mener, at vi virkeligt behøver en dramatisk ændring af vor politik, for vi skal selv bestemme over vore egne interesser i Tyskland og hele Europa. Bliver vi draget med ind i sådan en krig? ... Skal vi virkeligt lade os drive ind i sådan en konfrontation, så at sige i ly af USA, der virkeligt sætter Tysklands eksistentielle interesser på spil? For hvis uheldet er ude, så ophører Tyskland med at eksistere.”

Det egentlige motiv

Det virkelige motiv bag konfrontationspolitikken over for Rusland og Kina, understregede hun, ligger i forhandlingerne om frihandelsaftalerne TPP (med de asiatiske nationer) og TTIP (med Europa), som USA's regering vil gennemtrumfe endnu før Obamas afgang. Dette demonstreredes af et indlæg fra præsident Obama i Washington Post med den megetsigende overskrift: "Amerika – og ikke Kina – fastsætter reglerne." "Heri siger han, at Sydasien og Sydøstasien udvikler sig med rasende fart, og vi – USA – kan ikke tillade, at Kina fastlægger reglerne, for det gør vi! Og dermed har han egentlig lukket katten ud af sækken. For også ved den førmtalte militære oprustning og ved konfrontationsscenarierne drejer det sig egentlig kun om én ting. Såvel ved TPP, TTIP som ved NATO's oprustning over for Rusland og naturligvis også i Det sydkinesiske Hav, i Korea, i hele den militære dimension, drejer det sig kun om ét enkelt tema – og det er at forsvare USA's enevældige position med alle midler.”

I Det sydkinesiske Hav drejer det sig med sikkerhed ikke om et par klippeøer, og den frie sejlads er heller ikke krænket blot en eneste gang, det er alt sammen blot grov propaganda. Tværtimod ønsker Obama at konsolidere "USA's krav om overherredømme over Stillehavet og sandsynligvis også snart over Det indiske Hav, det vil sige over alle verdenshavene... Det drejer sig om at opretholde den unipolære verden." Men det

er så at sige fortid nu, for den er holdt op med at eksistere. "Asien stiger opad, Kina udvikler sig, andre asiatiske stater, Indien, det, som før kaldtes for tigerøkonomierne, udvikler sig med rasende fart." Kinas regering har reageret meget køligt på Obamas artikel ved at slå fast, at handelsreglerne ikke skal fastsættes af ét land, men af alle de inddragne nationer. Og under et møde i Australien, hvor det drejede sig om den kinesiske handelsaftale, deltog 15 lande, "der øjensynligt fandt de af Kina foreslåede betingelser for langt mere attraktive end TPP, der egentlig kun har til formål at holde Kina udenfor."

Thukydide-fælden

Men det afgørende punkt er dog, "at alle imperier i historien er gået under som følge af at have forstrakt sig... USA har forstrakt sig her for tiden, de økonomiske tal er katastrofale – både hvad angår tallene for arbejdspladserne og tallene for den produktionsstigning, der i de sidste fem år har været nul eller endnu lavere. Det vil sige, at USA's fysiske økonomi skrumper mere og mere ind, og banksektoren er naturligvis blot en kæmpeboble, der har det endnu værre end i 2008 og truer med at eksplodere – ligesom i Europa."

Hun fortsatte: "Med andre ord, så er dette en politik, der ikke er holdbar, og det gør den også så farlig." For der er kræfter i den transatlantiske sektor, der reagerer således på denne udvikling i Asien, at de er ved at gå i den såkaldte Thukydide-fælde, som den tidligere amerikanske generalstabschef flere gange har advaret om, nemlig konflikten mellem Athen og Sparta i det klassiske Grækenland, som Thukydide beskrev, "hvor den ene parts opstigning førte til den anden sides krigsførelse og dermed startede den peloponnesiske krig, der i sidste ende førte til det klassiske Grækenlands undergang." Det er noget, der i dag i brintbombernes tidsalder, og hvor der er tale om overgang fra afskrækning til kampberedskab og mobilitetstilstand for tropperne, er ekstremt bekymrende. "Jeg har sagt det så tit: Vi behøver en offentlig debat. Hvor er

Tysklands interesser henne? Tysklands interesser er netop ikke fremmedfjendtlighed eller "lukkede grænser", for den eneste måde Tyskland kan sikre sin eksistens på længere sigt er ved at indlede et nyt paradigme og deltage i det med andre stater, frem for alt med hele Eurasien, der så i fællesskab kan løse de problemer, der berører os alle: Det nære og mellemste Østens fuldstændige ødelæggelse og den frygtelige situation i Afrika. Og den eneste mulighed, vi har for at slippe ud af alle de konflikter, er den, at vi sammen med Rusland og Kina udbygger Den nye Silkevej til en Verdenslandbro."

Lyndon LaRouche advarer om atomkrigstrusel

LAROUCHE: Jeg vil sige, at lige nu gennemgår vi – ikke en simpel version af hvad vi tidligere har haft – men vi går ind i en krisesituation, der er meget dybt rodfæstet, ikke bare i USA, men på meget af planeten. Vi er på kanten af truslen om en lancering af krig imod Kina, og implicit også Putin, men Kina i særdeleshed – og truslerne er ved at blive meget alvorlige.

HONG LEI (talsmand for det kinesiske udenrigsministerium): Installationen af THAAD systemet har strakt sig langt ud over forsvarsbehovene i forhold til Nordkorea, og vil direkte skade Kinas strategiske og sikkerhedsmæssige interesser, såvel som den regionale balance.

LAROUCHE: Hvis disse trusler blev ført ud i livet, ville den umiddelbare effekt være generel verdensomspændende termonuklear krig. Det er kendsgerningerne. For hvis Putin blev slået ud, og hvis Kina, efter Obamas direktiver, blev

ramt direkte, ville man have den værste generelle krigsførelse på planeten Jorden, der nogensinde er forekommet og som vi nogensinde har erfaret. Det er der vi er.

GEN. PHILIP BREEDLOV (øverstkommanderende for NATO): Om nødvendigt er vi er parate til at kæmpe og vinde...vores fokus vil ekspandere fra sikkerhed til afskrækkelse, inklusiv forholdsregler, der forøger vort samlede beredskab enormt. Mod øst og nord står vi over for et fornyet og aggressivt Rusland, der fortsat, som vi har været vidne til igennem de sidste to år, søger at udvide dets indflydelse på dets periferi og derudover.

LAROUCHE: Hvis vi ikke griber ind med det samme, og Obama agerer som han lige nu har til hensigt – vil han sætte en generel verdensomspændende termonuklear krig i bevægelse. Hvorvidt det vil lykkes ham at gøre det eller ej, er et andet spørgsmål, men kendsgerningen er, at han har til hensigt at gøre det. Og han sætter militære styrker ind på det -mange militærstyrker.

SERGEI GLAZYEV (Økonom og rådgiver til præsident Putin): Som det altid sker i en verdensøkonomisk orden under forandring, prøver det land, der er ved at taber sit lederskab, at slippe en verdenskrig løs for at få kontrol over periferien State Department og det Hvide Hus fortsætter med at se verden gennem prismet af både den Kolde Krig og britiske konfrontationer med Rusland og Tyskland i det nittende århundrede. Og USA er i gang med at slippe en ny krig løs.

LAROUCHE: For indeværende er planetens transatlantiske samfund en katastrofe. Alt hvad vi havde på forhånd er netop krakket. Vi mister det hele. Så vi har to ting at gøre:

Få Obama ud med det samme. (Med det samme!) Forlad ham, han går efter en termonuklear krig! Så I er nødt til at få ham ud. Når dette skridt er taget, er I nødt til at tage foranstaltninger til genopbygning, og de foranstaltninger er mulige, de lader sig gennemføre. Der skal foretages en

reorganisering af Kongressens politiske struktur og så videre. Og I må gå ud og finde folk, der er villige til at stå frem, som er i stand til at se på de ting vi kunne gøre, eller skulle have gjort. Det vil indebære, at gennemføre et program i lighed med det program, der gennemføres i Kina! Det Kina, som Obama har til hensigt at ødelægge.

Så det vi ønsker at gøre, er simpelthen at tage de samme ting i brug, som vi havde i forbindelse med rumprogrammet, at genoplive rumprogrammet, for vi skal have gjort en masse rumligt opdagelsesarbejde – rumarbejde. Og det vil blive meget vigtigt og meget rigt, og uden at gøre netop det, og uden at bruge det, klarer I det ikke.

Så I har intet alternativ til denne situation. Men hvis et sådant foretagende har det engagement, der skal til, og man er parate til at udfolde det, ville jeg sige: "Pris dem. Vi behøver dem!"

Og bak dem så op.

Se virkeligheden i øjnene: Den transatlantiske verden er dømt til undergang – Og menneskehedens fremtid ligger i Eurasien

16. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Skribent på Daily Telegraph, Ambrose Evans-Pritchard, er blevet fuldstændig hysterisk over sin seneste »opdagelse«, nemlig, at det transatlantiske område nu går ind i en hyperinflations-nedsmeltning. I realiteten burde enhver, der er ved sin

fornufts fulde fem, for længst have indset, at USA og Europa allerede er dømt til undergang. USA's økonomi er håbløs, og intet, undtagen et totalt skifte i politik – der går bort fra troen på penge over menneskelig kreativitet – kan forhindre den totale ødelæggelse. Ingen økonomisk genoplivelse, eller blot økonomisk overlevelse, kan forekomme under den aktuelle politik. Det er et under, at USA stadig eksisterer på dette tidspunkt, da der ikke er nogen mekanismer til at redde økonomien.

Krisen kommer til udtryk på en mere grafisk måde, når man ser på de himmelstormende rater for selvmord, dødsfald som følge af narkooverdosis og den faldende forventede levealder i USA.

Vi står på randen af et globalt kollaps, som det transatlantiske område umuligt kan overleve. Krakket kan komme, hvad dag, det skal være, og det er denne realitet, der har udløst hysteriet fra sådanne som ECB-chef Mario Draghi og bladsmører for den britiske krone, Evans-Pritchard.

Eneste mulighed for det transatlantiske område er at annullere Wall Street og [City of] London – udslet dem totalt, og gennemfør så en total ændring af konceptet for det økonomiske system.

Der er to, uforenelige koncepter for økonomi. Der er det britiske/Wall Street-koncept om penge, penge og atter penge. Penge i sig selv, har intet med virkelig værdi at gøre. Det alternative system, Hamiltons system, som FDR forstod og gennemførte, afviser penge; afviser Wall Street. Dette system bygger på menneskelige opdagelser, der omsættes i videnskabelige og teknologiske fremskridt, som skaber virkelig rigdom og fremmer menneskets vækst.

Præsident Franklin Delano Roosevelt havde disse koncepter og omsatte dem til praktisk handling som præsident – indtil FBI og Republikanerne lukkede Roosevelt-programmet ned, selv inden hans død i utide. Intet som helst system, der bygger på penge

og finans, kan fungere, og dette var, hvad FDR forstod.

Den russiske præsident Vladimir Putin opererer ikke ud fra et pengeorienteret system. Det kinesiske lederskab under Xi Jinping opererer ikke på basis af et pengeorienteret system. Eurasien er i færd med at blive organiseret på basis af helt andre principper, anført af Kinas bestræbelser for at realisere menneskets udenjordiske forpligtelse. Denne idé blev fremvist på den sidste dag af den Nationale Folkekongres, der netop er sluttet i Beijing, da en af de delegerede fra Folkets Befrielseshær, Kinas første, kvindelige astronaut, gav et magtfuldt interview til CCTC om udsigterne for Kinas rumprogram. Kina er også godt på vej til at bygge verdens første, kommercielle højtemperatur-gasafkølet reaktor. Det er realøkonomi – og ikke det vanvid med penge, penge og flere penge, der har plaget USA, siden FDR's død, med ganske få, momentvise undtagelser.

På en anden måde personificerer den russiske præsident Putin det samme princip: Nøglen til alt, hvad Putin har gjort for at vende situationen i Syrien, er, at han altid er i bevægelse, altid finder på en overraskelsesflanke – på det strategiske niveau. Putin er sig udmærket bevidst, at han ikke handler alene, men at han opererer på vegne af et partnerskab med Kina. Dette gjorde Li Kiqiang klart i sin afslutningstale til den Nationale Folkekongres: Ingen tredjepart vil få lejlighed til at ødelægge det strategiske partnerskab mellem Kina og Rusland. I Indien har premierminister Modi lanceret en revolution i landbrugssektoren, som er fuldstændig afgørende for Indiens fremtid. I sit nye budget har han annonceret en 84 %'s forøgelse af investeringer i landbrugssektoren – oveni i relaterede investeringer i veje, jernbaner og produktion af kemiske produkter og gødning.

Putin drives af en dyb, personlig erfaring. En stor del af hans familie døde under nazisternes invasion af Sovjetunionen under Anden Verdenskrig. Denne erfaring former hans tankegang. Uden en erkendelse af, hvem Putin er som verdensleder, og hvor

han kom fra, er det umuligt at forstå hans handlinger. Det er grunden til, at det store flertal af de såkaldte »strateger« i Vesten er forvirret over hans flankoperationer.

Putins »overraskelse« er hans normale kreative praksis, som amerikanere må lære at beherske

15. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den vestlige verden var forbløffet i mandags, da præsident Vladimir Putin annoncerede begyndelsen på en tilbagetrækning af Ruslands militære styrker i Syrien – lige så pludseligt og uventet, som han indledte interventionen sidste september. Men Vestens overraskelse skyldes ikke Putin, men den kendsgerning, at stort set ingen i Vesten forstår, hvordan Putin tænker. Han er måske den største strategiske tænkner siden general Douglas MacArthur, en fremtids-tænkning af en kvalitet, som i svær grad mangler i USA og Europa i dag.

I en tale, der blev vist over Tv, sagde Putin, der optrådte sammen med sin udenrigsminister Sergei Lavrov og sin forsvarsminister Sergei Shoigu, at missionen stort set var gennemført, og at terroristernes offensiv imod den syriske stat var blevet knust og ved at blive drevet tilbage – en betydningsfuld sejr over terror på internationalt plan. Han bemærkede, at, mens terroristernes styrker, som hans vestlige venner støttede, vandt frem, var disse vestlige venner ikke interesseret i fredsforhandlinger, men havde nu ombestemt sig til at gå med i fredsindsatsen. Han gjorde det klart, at den

russiske støtte til den syriske hær imod ISIS og al-Nusra ville fortsætte – en indsats, som de kompetente ledere inden for USA's militær og udenrigstjeneste støtter.

Flere politiske og militære kilder har informeret *EIR* om, at der finder intense diskussioner sted bag scenen, langs den linje, som samarbejdet mellem Kerry og Lavrov har lagt, og som vil blive afsløret i de nærmeste dage.

Lyndon LaRouche påpegede i dag, at denne succesfulde flankoperation, som Putin udførte i Syrien, og som afslørede Obamas støtte til terrorister gennem hans venner i Tyrkiet og Saudi-Arabien, har lagt sig som en forhindring for det britiske imperieapparat internationalt og hjulpet Putins venner andre steder til at forsvare deres strategiske interesser – især Xi Jinping i Kina. Kineserne er nu i færd med at forberede et program, der skal lægge skat på spekulative, finansielle transaktioner – ikke for at tjene penge, men for at forhindre spekulanternes aktiviteter. Hedgefonde vil blive afkrævet bevis for, at genforsikrings- og valutatransaktioner er baseret på reel handel eller reelle investeringer og ikke er til spekulative formål – og har sendt spekulanterne ud i hysteriske anfald.

Hvorfor tolererer amerikanere ødelæggelsen af deres økonomi, politikken med evindelige krige og en valgkampagne, der er langt værre, og farligere, end en klovneforestilling? Svaret skal søges i troen på penge – det faktum, at alting måles ud fra monetære værdier og matematiske formler snarere end ud fra realøkonomiens og det menneskelige samfunds fremskridt. USA's, Europas og Japans økonomier flyder med likviditet, med penge, men det er alt sammen fiktivt. Realøkonomien er i frit fald – med infrastrukturen, der forfalder, industrien, der kollapser og massearbejdsløshed – hvilket driver et stadigt større antal arbejdende mennesker til selvmord gennem narko, eller på anden vis.

Kina og Rusland og Indien har opbygget et nyt paradigme,

gennem BRIKS, AIIB og Den nye Silkevej, baseret på principper, som amerikanere engang antog som deres. Amerikanere og europæere må atter engang antage konceptet om et fælles mål for menneskeheden, baseret på den succesfulde fremgang for menneskeheden som helhed, eller også se på, at Vestens nuværende imperieherskere leder verden til Helvede.

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin holder en tale ved den officielle ceremoni for afsløringen af statuen af den russiske digter Alexander Pushkin i Seoul, Korea. 13. november, 2013.

Økonomisk kollaps = Fascistiske stemmer i Europa og USA; DER FINDES ET VIRKELIGT ALTERNATIV

14. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den kinesiske avis Global Times udgav i dag et indsigtfuldt synspunkt på afstand i det truende kollaps af visse amerikanske institutioner og udbruddet af massestøtte til en præsidentkandidat à la Mussolini – som, bemærker avisen, bryder frem som følge af økonomisk nedgang.

»Trumps tilhængere består for det meste af hvide fra den lavere klasse, og de mistede meget efter finanskrakket i 2008«, skrev avisen. »USA plejede at have den største og mest

stabile middelklasse i den vestlige verden, men mange har oplevet en nedtur. Så var det, at Trump dukkede op. Stor i munden, antitraditionel, direkte med indslag af overgreb, er han den perfekte populist, der havde let ved at provokere offentligheden ... han er endda blevet kaldt en ny Benito Mussolini eller Adolf Hitler af nogle vestlige medier ... USA konfronteres med udsigten til fiasko for de etablerede institutioner, der meget vel kunne blive udløst af en voksende mængde problemer i det virkelige liv.«

Det samme sker i hele Europa, hvor et mønster, der spredte sig, med stemmer til den ekstreme højrefløj, som vi atter så det i denne weekend, hvor partiet AfD, Alternativ for Tyskland, skød frem med 15-20 % af stemmerne i valget i nogle af forbundsstaterne, efter at partiets leder truede med at skyde immigranter på stedet. AfD's stemmeprocent svarede i bogstavelig forstand til arbejdsløshedsprocenten i den ene stat efter den anden.

Vi befinder os i realiteten i en tilstand med institutionernes sammenbrud i USA og Europa. Det kommer efter 15 år med økonomisk stagnation, massearbejdsløshed og indkomsttab, samt en hel stribe af frygtelige krige, som blev startet af Bush og Obama, samt af disse let bevæbnede, men rasende krigere, Storbritanniens Cameron og Frankrigs Hollande. Der har været så mange af disse massemordskrige, at den seneste, med Obama, Cameron og Hollande, der hjælper Saudi-Arabien med at ødelægge Yemen, knap nok omtales i de fleste medier.

Obama kan stilles for en rigsret alene pga. disse forfatningsstridige krige.

Men, hvad der er værre end tabet af respekt for nogen institution, så blev USA's og dets borgeres mission – på den fremskudte grænse af teknologisk fremskridt – dræbt af Obama, da han afsluttede NASA's planer for udforskningen af Månen og rummet.

En genopbygning af NASA's programmer – der mobiliserer amerikanernes kreativitet i en genoplivning af USA's rumudforskningsfremtid – er den centrale kraft, der kan vende dette kollaps omkring.

De økonomiske midler hertil er dem, der stod deres prøve under præsident Franklin Roosevelt, for at løse problemet med Wall Street og skabe statskredit til en økonomisk genrejsning. Men, det større mål er atter at have denne mission, menneskehedens fremtid i rummet.

Anfører af denne missions genrejsning er den demokratiske LaRouche-leder Kesha Rogers fra Texas, der identificerer dette som den enkelte, sikre vej til at vende det økonomiske kollaps, som Kinas *Global Times* ser. Og hun kræver, at dette gøres i samarbejde med især Kina, som nu er den nation, der hurtigst går frem i rummet og i opbygning af infrastruktur på Jorden.

Flygtninge-aftale mellem EU og Tyrkiets Erdogan er korrupt!

Der er intet grundlag overhovedet for at betale 6 mia. euro i afpresserpeng, når man ved, at en karakter som Erdogan vil komme tilbage ... og vil fortsætte med at true med at udløse massive flygtningestrømme samtidig med, at Tyrkiet forsøger at sabotere Lavrovs og Kerrys indsats for at bringe en afslutning

på denne fem år lange monstrøsitet af en krig, der har raset i Syrien.

Download (PDF, Unknown)

Den europæiske Centralbank annoncerer vanvittig ny 'kvantitativ lempelse': Lyndon LaRouche siger, dette holder ikke: Annuller tyveriet!

10. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den europæiske Centralbank annoncerede i dag panikagtige forholdsregler for en enorm inflation af aktiver. ECB sænkede sine allerede negative rentesatser for bankpenge, der er indsat i ECB, fra -0,3 % til -0,4 %. Hvad der er endnu mere ekstremt, så annoncerede ECB en ny serie af fireårige lån til banker («TLTRO II»), hvor rentesatserne kunne falde så lavt som til satserne på indskudsfaciliteten, nu -0,4 %. Med andre ord, så vil ECB betale banker for at tage dets lån – de vil tilbagebetale mindre, end de lånte!

»Det er en hurtig afslutning på en hel historie«, var Lyndon LaRouches respons i dag. »Dette er slutningen! Dette vil ikke holde – det giver ingen mening. Obama og præsidentskabet osv.

burde sige, dette er slutningen! Der er det med os, at vi siger, dette er slutningen! Vi kan ikke gøre dette! Og Wall Street kommer til at betale for det. Wall Street kommer til at betale, for de ejer pengene! Og de kommer til at betale, hvad de skylder, for deres voldtægt af finanssystemet er regulært tyveri. Annuller dette tyveri! Det eneste, vi behøver at gøre, er at anvende Franklin Roosevelts politik fra 1930'erne, og det vil række. Der findes ingen anden kompetent måde at respondere til dette på.

Disse karle vil stjæle; de vil stjæle luksuriøst. Det her går tilbage til en historie: Dodd-Frank!«

ECB annoncerede også, at dets kvantitative lempelsesprogram med opkøb af obligationslån vil blive sat op til 80 mia. euro om måneden og udvidet til også at omfatte obligationslån fra selskaber, der ikke er banker, sammen med bankobligationer og statsobligationer.

»Offentliggør det, cirkuler det, og sig, at dette er et svindleri af alle ting – Gud over alle ting.«

Georg Fahrenschon, chef for den tyske Sparekasseassociation, der er kraftigt imod disse sindssyge erklæringer, sagde, at, før eller senere vil negative rentesatser sprede sig til et punkt, hvor bankerne forlanger penge for at beholde kundernes indskud.

»Det gør de ikke«, sagde LaRouche, »bankerne vil forsvinde!«

**Der er INGEN grænser for
vækst.**

**Menneskeheden må erobre
rummet!**

Det er denne form for menneskets potentiale for at transformere vores magt, transformere vores relation til selve Solsystemet, som de kinesiske tiltag i dag kan tilbyde. Og det er denne fornemmelse af mening, denne fornemmelse for mobilisering og forpligtelse over for fremskridt for hele menneskeheden, som er det, vi nede i Texas minder folk om. Det, som Kesha Rogers minder folk om – selv folk, der var en del af disse store præstationer for 40 eller 50 år siden, og som nu måske har mødt en fornemmelse af demoralisering, pga. handlinger siden den tid. Vi trækker folk ud igen til en forpligtelse til denne mission. Og Kesha viser atter engang, at USA kan, og må, forpligte sig over for denne form for formål for hele menneskeheden.

Download (PDF, Unknown)

**En Fredsplan for
Sydvestasien.
Af Helga Zepp-LaRouche.**

EIR Pressemeddelelse for udgivelse af den arabiske udgave af »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«

The English and Arabic version is below the Danish.

På et tidspunkt, hvor flygtningekrisen truer med at blive til en hidtil uset humanitær krise, og som sprænger Den europæiske Unions sammenhængskraft og endda muligvis selve dens eksistens i stumper og stykker, er en vision om håb for udvikling af Sydvestasien og Afrika den eneste måde, hvorpå situationen kan vendes til det bedre. På et tidspunkt, hvor den transatlantiske verdens finanssystem står umiddelbart foran at krakke, er udviklingsperspektivet for en genopbygning af Mellemøsten og resten af Sydvestasien til at udgøre en bro mellem Asien, Europa og Afrika den eneste drivkraft for økonomisk vækst, der kan forhindre Europa og USA i at synke ned i kaos.

På dette programs virkeliggørelse beror således hele menneskehedens skæbne.

28. februar 2016 – Den arabiske version af EIR's specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, i sin fulde udstrækning, er nu færdig og klar til udgivelse og distribuering. Den 400 sider lange rapport (med et appendiks del 6 om Sydvestasien, der omfatter EIR's Projekt Føniks: En genopbygningsplan for Syrien) er blevet oversat af Hussein Askary (med færdigt layout af Ali Sharaf), og »Den Nye Silkvejs-lady«, alias Helga Zepp-LaRouche, har på smukkeste vis skrevet forordet, som følger:

En Fredsplan for Sydvestasien

Af Helga Zepp-LaRouche

Washington, D.C., 26. februar 2016

Det er muligvis et udslag af et lykkeligt sammentræf eller af Forsynets indgriben, at den arabiske oversættelse af rapporten om Verdenslandbroen udkommer netop nu, hvor udsigten til en våbenhvile i Syrien er ved at blive en realitet. Overenskomsten mellem den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov har et potentiale til at bringe den fem år lange krig, der har kostet hundreder tusinder af mennesker livet, til en afslutning. Men i betragtning af de enormt komplekse omstændigheder i regionen bør det også stå klart, at en blot og bar kontrakt om at standse kampene vil være for skrøbelig til at vare ved og overleve nye provokationer fra de samme kræfters side, der oprindeligt var ansvarlige for krigen.

Den eneste måde, hvorpå en varig fred kan garanteres, er den omgående iværksættelse af en omfattende udviklingsplan for hele Sydvestasien, med en udviklingsplan for integreret infrastruktur; en plan, der ikke alene genopbygger krigens ødelagte byer og landsbyer, men som anviser en langt mere fundamental fremgangsmåde for atter at forvandle denne region, der engang var en af den menneskelige civilisations vugger, og som på **forskellige tidspunkter i historien var hjemsted for tidens mest fremskredent udviklede kulturer**, til en af verdens mest avancerede. Målet må være at udløse regionens folks kreativitet og bringe deres produktivitet op på samme niveau som Europas, USA's eller Kinas.

Dette er absolut muligt, og i særdeleshed, fordi Ruslands og Kinas samarbejde repræsenterer magtfulde naboer, der, sammen med lande i regionen, kan udvirke denne udvikling. Hvis de udviklingsprojekter, som foreslås i rapporten, i bogstavelig

forstand bliver gennemført med start fra i morgen, således, at udbyttet ved fred bliver synligt for alle parter i regionen, så kan våbenhvilen i Syrien og gennemførelsen af det, man kunne kalde en Silkevejs-Marshallplan, dog uden denne betegnelses tilknytning til en kold krig, blive en agent for et nyt scenarie for hele verden.

På et tidspunkt, hvor flygtningekrisen truer med at blive til en hidtil uset humanitær krise, og som sprænger Den europæiske Unions sammenhængskraft og endda muligvis selve dens eksistens i stumper og stykker, er en vision om håb for udvikling af Sydvestasien og Afrika den eneste måde, hvorpå situationen kan vendes til det bedre. På et tidspunkt, hvor den transatlantiske verdens finanssystem står umiddelbart foran at krakke, er udviklingsperspektivet for en genopbygning af Mellemøsten og resten af Sydvestasien til at udgøre en bro mellem Asien, Europa og Afrika den eneste drivkraft for økonomisk vækst, der kan forhindre Europa og USA i at synke ned i kaos.

På dette programs virkeliggørelse beror således hele menneskehedens skæbne.

Den arabiske *EIR*-rapport kan bestilles (kun i papirudgave) gennem *EIR* News Service og alle internationale institutioner, der er associeret med LaRouche-bevægelsen, herunder Schiller Instituttet i Danmark.

The English and Arabic version pdf. of
A Peace Plan for Southwest Asia
by Helga Zepp-LaRouche.

EIR press release in English and Arabic on the occasion of the release of the arabic version of "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge."

(The English, Arabic, and Chinese versions of the report are available from The Schiller Institute in Denmark at: +45 53 57

Silkevejen kan få den syriske våbenhvile til at lykkes

24. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Da Israel og den Palæstinensiske Befrielsesorganisation (PLO) underskrev en aftale i 1993 om at afslutte drabene og oprette et selvstyre for palæstinenserne, sagde Lyndon LaRouche omgående, at traktorerne måtte køre, med det samme, hvis planen skulle lykkes. Den gensidige gavn, baseret på israelsk industrikapacitet og palæstinensisk faglært arbejdskraft, måtte lanceres uden tøven, insisterede han. Det skete ikke, eftersom IMF og Verdensbanken skulle lede processen. Treogtyve år senere ...

Den dramatiske våbenhvile, som Ruslands og USA's udenrigsministre, Sergei Lavrov og John Kerry, hhv., aftalte den 22. februar i München, og som bekræftedes via en telefonsamtale fra præsident Vladimir Putin til præsident Barack Obama, har et umiddelbart potentiale til at transformere ikke alene Syrien, og ikke alene Mellemøsten, men hele verden. Den fremragende, strategiske intervention fra Putins side i Syrien sidste år i september demonstrerede, at terrorister kan nedkæmpes, men også, at USA under præsident Obama i realiteten havde allieret sig med terrorister for at opnå »regimeskift«, rettet mod ikke-samarbejdsvillige regeringer. Denne æra, med amerikansk underdanighed over for britisk imperietyranni, kan afsluttes – hvis våbenhvilen holder.

Ligesom med Oslo-aftalen vil våbenhvilen kun holde, hvis genopbygningen og udviklingen af Syrien (og regionen) omgående kommer i gang. Helga Zepp-LaRouche sagde den 23. feb., at den Silkevejsproces, som Xi Jinping har lanceret, kan og må bringes ind i regionen nu – ikke i næste måned, eller til næste år. Det udviklingsprogram for Sydvestasien, som *EIR*-rapporten 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen' fremlægger, leverer fundamentet. Xi Jinping initierede projektet under sit besøg til Saudi Arabien, Iran og Egypten i januar. Der er ingen tid at spille.

Titelfoto: USA's udenrigsminister John Kerry i rådslagning med sin russiske modpart Sergei Lavrov og den russiske præsident Vladimir Putin. (en.kremlin.ru)

Video: Udenrigsminister Kristian Jensen til EIR: "Vi er ikke i nærheden af en atomkonflikt med Kina og Rusland"!

København, 5. februar 2016 – Schiller Instituttet og EIR udfordrede i går, 4. feb. og i dag 5. feb., personligt den danske udenrigsminister Kristian Jensen, og ved en demonstration på Christiansborg Slotsplads imod den britiske premierminister David Cameron, om truslen om atomkrig mod

Rusland og Kina.

Kristian Jensen holdt en tale på Københavns Universitet for studenter og Udenrigspolitisk Selskab. Folk, der ankom til mødet, fik **Schiller Instituttets flyveblad**, der gengav LPAC's lederartikler fra 3. og 4. feb. samt rapporten om professor ved New Yorks Universitet Stephen Cohens udtalelser om faren for atomkrig.

Efter talen fik EIR's korrespondent mulighed for at stille Kristian Jensen et spørgsmål under en privat pressekonference:

EIR's korrespondent sagde,

»Vores redaktør Lyndon LaRouche og andre taler nu om en alvorlig fare for atomkrig imod Rusland og Kina som en måde at forsøge at begrænse deres rolle i verden. Baggrunden er den, at vi nu konfronteres med et nyt finanskarak, med de seneste [begivenheder omkring] de italienske banker, og med Deutsche Bank, der nu er på en kriseliste. I går sagde Stephen Cohen, professor ved New York Universitet, at, pga. USA's beslutning om at firdoble militærstyrkerne langs Ruslands grænse, betyder det, at faren for en atomkrig med Rusland er farligere end under den Kolde Krig. Vil du tage afstand fra denne konfrontationskurs og søge at samarbejde med Rusland og Kina, f.eks. om at bygge den Ny Silkevej og at udvide den ind i Mellemøsten?«

Udenrigsminister Kristian Jensen:

»Jeg er slet ikke enig i din analyse. Jeg mener, du stiller dit spørgsmål på et helt forkert grundlag. Vi er ikke i nærheden af en atomkonflikt med Indien ... med Kina og Rusland.«

EIR's korrespondent:

»Vi har kombinationen af ... «

Kristian Jensen:

»Jo, men jeg er ikke enig med dig. Jeg er simpelt hen ikke enig i din forudsætning.« (Går).

I dag mødte den britiske premierminister David Cameron den danske premierminister Lars Løkke Rasmussen om den særlige, britiske EU-aftale. Ved indgangen til Statsministeriet måtte hans cortege passere direkte forbi Schiller Instituttets demonstration, centreret omkring et stort banner med ordlyden, »Stop the British drive for nuclear war against Russia and China. Win-win with the New Silk Road«. (Stop det britiske fremstød for atomkrig med Rusland og Kina, win-win med den Nye Silkevej). Den lille gruppe af demonstranter sang en speciel kanon baseret på dette og uddelte flyveblade på dansk og engelsk til forbipasserende.

Desværre var EIR ikke en af de tre journalister, der var udvalgt til at stille Cameron et spørgsmål under pressekonferencen med de to statsministre.

**Kesha Rogers fra LaRouchePAC
uden for
Johnson Space Center,
Houston, Texas:**

»USA bør lancere et rumprogram som videnskabelig drivkraft for økonomisk genrejsning«; Luk Wall Streets og Barack Obamas drivkraft bag folkemord

31. januar 2016 – Hej, alle sammen, jeg er Kesha Rogers fra LaRouche Komite for Politisk Strategi (LPAC), og jeg er her i dag ved NASA's Johnson Space Center, hvor jeg var for seks år siden, da jeg lancerede en kampagne for Den amerikanske Kongres og krævede en rigsretssag mod præsident Barack Obama for hans nedbrydning og afmontering af det bemandede rumprogram, privatisering af det bemandede rumprogram og ødelæggelsen af det, der var vores nations vision under præsident John F. Kennedy. Det var Kennedys plan at gennemføre et forpligtende engagement for videnskab som reel drivkraft for økonomisk fremgang.

Det, vi har set i de seneste seks år under præsident Obama, og tidligere også under præsident Bush, er en fortsat degeneration af vores kultur; en håbløshed, og fortvivlelse. Vi har set et rekordhøjt tal og en stigning i selvmord, stigning i narkomisbrug blandt folk, der normalt er mere velhavende og velstillet, især blandt de mennesker, der ser på minoritetssamfund som dem, der ville være berørt af narkoepidemien; nu er det folk blandt den hvide befolkningsgruppe i aldersgrupperne 25 og 35 til 45 år.

Hvorfor er dette sket? Der er sket, fordi vi har fjernet en vision, vi har fjernet følelsen af at have en mission. Vi har ikke længere en videnskabelig drivkraft i nationen, og det skyldes præsident Barack Obamas bevidste politik, og den bevidste politik for ødelæggelse af denne nation gennem at kapitulere til Wall Street. Nu har vi så en situation, hvor vore unge mennesker befinder sig i dyb fortvivlelse og håbløshed.

Og det er ikke bare unge mennesker! Det er den kendsgerning, at denne nations befolkning ikke har nogen muligheder. Den største ulighed og ødelæggelse har ramt vores nation; hele det transatlantiske finanssystem er bankerot.

Hvad er løsningen? Kina har foreslået en løsning. Kina fremstår med visionen om en »win-win«-strategi med en stor mission for samarbejde, til beskuelse og inspiration for ikke alene Kina, ikke alene USA, men for hele verden, nemlig, at vi kan samarbejde om store projekter, såsom at minere Månen [for helium-3],[1] og atter betragte Månen som en affyringsrampe for hele udforskningen af rummet og forståelsen af menneskets rolle, menneskehedens rolle i galaksen. Det er gennem dette, at vi må inspirere mennesket.

Hvis vi gør dette, kan vi lukke Wall Street ned, og vi kan faktisk skaffe den nødvendige kredit, som det var Alexander Hamiltons hensigt, så vi ikke behøver at gå til Elon Musk eller nogen af disse folk med deres kæpemæssige pengebank, der allerede er bankerot. Vi kan faktisk gøre det, Kennedy gjorde, som Franklin Roosevelt gjorde, og vi kan anvende den nødvendige kredit til at opbygge et videnskabsdrevet program og atter opbygge en stor mission for denne nation.

Vi kan sørge for, at vore unge mennesker ikke tager deres eget liv, at de gives en vision med en ægte kultur. Dette videnskabsdrevne program ville sikre, at vi har energi til Jorden, med helium-3 fra Månen, i flere generationer fremover. Vi kan sørge for, at folk bliver inspireret ikke alene af et

videnskabsdrevet program, men et, der er forbundet med en storslået kultur, en storslået musikkultur, som hr. LaRouche har lanceret i vores Manhattanprojekt i New York. Og vi kan forene disse to kræfter og atter give inspiration til forpligtelsen over for menneskehedens fremskridt, der engang var den håbets bavn, der inspirerede hele menneskeheden, og atter bringe USA tilbage i spidsen for denne form for vision.

Tak.

[1] Se: Tema-artikel: Udvinding af helium-3 på Månen for en menneskehed med fusionskraft, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=1894>

Kinas Ny Silkevejspolitik er løsningen på flygtningekrisen! Af Helga Zepp-LaRouche

Dette nye koncept for relationer mellem nationerne er en virkeliggørelse af det samme, højere plan som i coincidentia oppositorum, modsætningernes sammenfald, der kom til udtryk i Nicolaus af Cusas skrift De Pace Fidei, som han skrev som respons til Konstantinopels fald i 1453. Det er ideen om, at der i skabelsesordenen findes et højere niveau og en højere sandhed, hvor modsætninger kan overvindes. Denne tankegang er også til stede i den konfucianske filosofi i Kina i form af »Himlens Mandat«, alt imens den i den europæiske, humanistiske filosofi er udtrykt i ideen om naturret, som er ideen om, at der findes naturlove (universelle love), der sluttelig også er virksomme i menneskehedens anliggender, og som mennesker må

holde sig til, hvis de ønsker at eksistere på længere sigt.

Download (PDF, Unknown)

»Vi konfronteres med Nuets intense uopsættelighed«

»Vi står nu over for den kendsgerning, at, i morgen er i dag. Vi konfronteres med nuets intense uopsættelighed. I denne livets og historiens gåde, som udfolder sig, findes der noget, der hedder at komme for sent. Sendrægtighed er stadig tidens tyv. Livet lader os ofte stå bare, nøgne og modløse over en tabt mulighed. De menneskelige anliggendes tidevand bliver ikke ved med at være flod; der kommer også ebbe. Vel kan vi råbe desperat, at tiden skal holde pause i sin passage, men tiden er døv for hver en bøn og haster videre. Hen over de blegnede knogler og virvaret af rester af utallige civilisationer står de ynkelige ord, 'For sent'. Der er en usynlig livets bog, der skæbnesvangert optegner vor årvågenhed eller vor forsømmelse. Fingeren i bevægelse skriver, og går derefter videre.«

(Dr. Martin Luther King, 1967)

Download (PDF, Unknown)

Skønhed er nødvendigt, ikke praktisk, for menneskeheden

Hvordan udvikler vi i et folk en afsky for fordærv og en sand forædling af evnen til at føle?

Schiller siger, at midlet hertil er kunsten, den skønne kunst. Han siger: "Kunsten er, ligesom videnskaben, uafhængig af alt praktisk og af alt, hvad menneskelige konventioner har indført, og begge kan glæde sig over en absolut immunitet over for menneskenes vilkårlighed. Den politiske lovgiver kan afspærre deres område, men herske inden for det kan han ikke. Han kan bandlyse hver ven af sandheden, men sandheden selv bliver stående; han kan ydmyge kunstneren, men ikke forfalske kunsten."

Download (PDF, Unknown)

**Glass-Steagall vil gøre en ende på WallStreet, City of London
og, endelig, det Britiske Imperium, og hermed faren for krig;**

Et nyt paradigme med den Ny Silkevej, for genopbygning af hele verden!

LaRouchePAC Fredags-webcast 8. januar 2016, dansk udskrift.

Vi har altså en situation lige nu, hvor tingene, over hele planeten, befinder sig på den yderste rand. På et hvilket som helst tidspunkt – mandag morgen, f.eks. – kunne vi vågne og finde, at hele det europæiske banksystem er gået ind i et kaotisk kollaps, der omgående vil spille over til USA. Der vil være en indvirkning på Asien, men samarbejdet mellem Kina, Rusland, Indien og andre lande, i det asiatiske Stillehavsområde og i det eurasiske område, vil tage af for virkningen. Og krisens epicenter vil således være det transatlantiske område. Og det er grunden til, at briterne vil gøre fremstød for en krigsprovokation, en »bluff«-konfrontation, med Rusland og Kina for at få dem til at kapitulere og udplyndre dem, for at holde deres eget ynkelige, døende imperium gående i endnu et par dage. Der er vi kommet til i de globale anliggender.

Download (PDF, Unknown)

Zeus lever og hjemsøger Jorden

Leder fra LaRouchePAC, 6. januar 2016:

Nedstigningen til barbarisme i dag er ikke begrænset til

nationerne i Mellemøsten, hvor ISIS dræber folk, ofte ved halshugning, pga. af deres religiøse retning eller for at være modstandere af terroristernes regeringsomvæltninger. Dette sataniske, morderiske had til menneskeheden dominerer i stigende grad Europas, Sydamerikas og også USA's daglige praksis.

Efter terroristernes angreb i San Bernardino, dækkede præsident Obama over dem, der havde orkestreret dette angreb, præcis, som han fortsat mørklægger saudierne orkestrering af angrebet den 11. september [2001] ved at nægte at frigive de 28 sider af Kongressens rapport, der afslører saudierne rolle i denne handling. I dag fældede Obama tårer, mens han udvidede denne mørklægning, ved at lade som om, hans foreslåede, mindre begrænsninger af våbensalg på en eller anden måde ville få indflydelse på sådanne terrorangreb, endda samtidig med, at Obama er ved at arrangere salget af massive, dødbringende våben til saudierne, for at fortsætte slagteriet af Yemens befolkning, og for at de kan fortsætte deres bevæbning af ISIS og de mange grene af al-Qaeda. Zeus ville være stolt af præsidentens drabsrate.

I Tyskland på Nytårsaften, mens befolkningen fejrede foran den storslåede Kölnerdom, omringede en bande bestående af omkring 1.000 mænd, for det meste med arabisk eller afrikansk udseende, mindst 90 kvinder og røvede dem, krænkedes dem seksuelt eller voldtog dem endda, i næsten fire timer, fuldt synligt, men tilsyneladende uden, at politiet opdagede det, og hvor nyheden først nåede ud til offentligheden efter fem dage.

Lyndon LaRouche bemærkede, at, ligesom det britiske monarkis kontrol over de saudisk-sponsorerede terroroperationer i hele verden er blevet klart dokumenteret af *EIR* igennem mange år, må man erkende, at kun dette samme, britiske monarki har kapaciteten til, og hensigten om, at orkestrere en sådan grusomhed. Man må forvente, som det også var Dronningens hensigt, at flygtninge fra de folkemorderiske »regimeskiftkrige« i Libyen og Syrien (krige, der som sådan også blev

lanceret af briterne og deres skakbrik Obama) vil få skylden for grusomheden og således anstifte mere etnisk raseri og had i hele Europa.

Og Satans rolle i selve Det forenede Kongerige ligger i stigende grad åben for alle, der har deres øjne, og deres sind, åbne. Det blev i dag afsløret, at briterne har pålagt deres udenrigsministerium at tage skridt til at fordømme anvendelsen af dødsstraf i de lande, hvor den stadig praktiseres – alle sådanne nationer undtagen, vel at mærke, Saudi Arabien, briternes og Obamas barbariske, »nære allierede«. Pyt med, at saudierne netop har henrettet 47 mennesker, inklusive deres lands førende shiamuslimske medlem af præsteskabet, for forbrydelsen at tilhøre den shiamuslimske trosretning, og således muligvis vil udløse en sekterisk krig uden fortilfælde i hele regionen. Den saudiske metode med at halshugge deres ofre er kun en af de wahhabi-praksisser, der deles af saudierne og deres ISIS-skabelse.

Eller bemærk, at den britiske premierminister Cameron i denne uge retfærdiggjorde den britiske aftale med saudierne i 2013 for at gøre det Saudiske Kongedømme til medlem af FN Menneskerettighedsråd. Under pres omkring denne aftale fra en interviewer, der gik i detaljer med de barbariske overgreb på menneskerettigheder i Saudi Arabien, busede det ud af Cameron: »Vi er afhængige af saudierne for afgørende efterretnings- og sikkerhedsinformation, og det er grunden.« Endnu engang, så er Zeus stolt af sine sataniske børn.

Obama, der stolt udarbejder sin ugentlige »drabsliste« for dronemord på amerikanere og andre, må omgående fjernes fra embedet, hvis verden skal overleve. Når satanisme først tager over på denne måde, kan civilisationer ikke overleve ret længe. Nu, hvor de europæiske og amerikanske banksystemer er ved at falde fra hinanden, vil død gennem økonomiske midler brede sig eksponentielt, hvis Obamas planlagte globale krig mod Rusland og Kina ikke udsletter menneskeheden først.

Løsningerne er forhånden. USA og Europa må gøre en ende på Det britiske Imperium én gang for alle, og sammen med Rusland og Kina lancere en ny, international renæssance, baseret på menneskehedens fælles mål. Afgørelsen ligger hos dig.

Foto: Saudi Arabiens Kong Abdullah som gæst i Det Hvide Hus, 2010.

Den kreative gnist

Leder fra LaRouchePAC, USA, den 2. januar 2016:

Putin underskrev i går en ny strategisk doktrin for Rusland. Selv om den endnu ikke er blevet oversat til engelsk, har vi pålidelige oplysninger om mange af hovedpunkterne. I betragtning af, hvem Putin er, og hvad han står for, er hovedlinjen positiv, og de fleste af pointerne er sande – men desværre vil selv det sandeste generelt blive misforstået. Dokumentet kræver f.eks., at videnskabens rolle bliver genoplivet, hvilket er absolut nødvendigt – men de fleste mennesker i dag, selv de fleste russere, har ingen idé om, hvad videnskab er.

Men en del af tankegangen i det er af fremragende kvalitet, og minder om Ben Denistons intervention i de sidste ti minutter af LaRouchePAC-webcastet den 30. december, hvor han kraftfuldt polemiserede, at der i realiteten nu kræves fuldstændigt nye ideer, hvis menneskeheden skal overleve – og således gjorde fremstød for den polemik, som LaRouche har ført omkring Brunelleschi.

Under diskussioner om dette aspekt gentog LaRouche, at, LPAC's

Videnskabsteam og Komite for Politisk Strategi sandsynligvis typificerer de bedste aspekter af vores organisation.

For at vende tilbage til processen omkring Rusland: den Amerikanske Hær udgav Putins tale til De forende Nationer i november i den seneste udgave af sit magasin, *Military Review*, sammen med en artikel fra februar 2013 af den russiske generalstabschef Valerij Gerasimov og en forklarende artikel af en amerikansk Ruslands-specialist. Gerasimovs artikel gennemgik tankegangen bag den senere Moskva-konference i 2014 om »Farvede Revolutioner«, som vi dengang rapporterede om. Men Gerasimovs intellektuelle processer, og selvfølgelig nogle andres, gik langt videre end det, vi dengang vidste.

»Vi bør ikke kopiere udenlandske erfaringer og jage efter førende lande, men vi må overstige dem og selv indtage førende positioner. Det er her, militærvidenskab får en afgørende rolle«, skrev Gerasimov. Gerasimov bemærker, at den fremragende, sovjetiske, militære akademiker Aleksandr Svechin skrev: »Det er ekstraordinært vanskeligt at forudsige krigens vilkår. For hver krig må man udarbejde en særlig linje for den strategiske krigsførelse. Hver krig er et unikt tilfælde, der kræver fastlæggelsen af en særlig tankegang, og ikke anvendelsen af en eller anden model.«

»Tilstanden i dag for russisk militærvidenskab kan ikke sammenlignes med blomstringen af den militær-teoretiske tankegang i vort land på tærsklen til Anden Verdenskrig«, skrev Gerasimov. Og dog »var der dengang ingen folk med højere eksaminer, og der var ingen akademiske skoler eller ministerier. Der var fremragende personer med strålende ideer. Jeg ville kalde dem fanatikere, i ordets bedste betydning. Måske har vi ganske enkelt ikke tilstrækkeligt med sådanne folk i dag. Folk, som f.eks. Georgy Isserson«, der præcist forudsagde, hvordan den næste krig ville begynde, med lange, hemmeligt forberedte angreb, før nogen som helst krigserklæring. Isserson, en omfattende pionér inden for militærtænkning, blev arresteret i 1941 og blev ikke løsladt

før i 1955.

»Skæbnen for denne 'fædrelandets profet' fik et tragisk forløb. Vort land betalte for ikke at lytte til konklusionerne af denne professor fra Generalstabsakademiet, med enorme mængder af blod. Hvad kan vi udlede af dette? En hånlig holdning til nye ideer, til fremgangsmåder, der ikke er standard, til andre synsmåder, er uacceptabelt i militærvidenskab. Og det er endnu mere uacceptabelt for dem, der praktiserer hvervet, at have denne holdning til videnskab.«

»Som konklusion vil jeg gerne sige, at, uanset, hvilke styrker fjenden har, uanset, hvor veludviklet hans styrker og midler til væbnet konflikt måtte være, så kan former og metoder for at overvinde dem findes. Han vil altid have sårbare områder, og det betyder, at passende midler til at modgå ham findes.«

Efter nogen diskussion om den russiske baggrund responderede Lyndon LaRouche som følger: Han sagde, at de fleste af vore folk, i vores egen organisation, er temmelig dumme. Det skyldes, at de får en af disse 'løsener', en afviger-dialekt – de kommer med forskellige 'løsener' – og så siger de, at denne politik er politikken. Og det er altid noget i retning af en deduktiv model. Og de har ingen forståelse af dette, fordi de ikke er kreative; de er absolut ikke kreative. De kalder sig kreative, men i samme sekund, man løber ind i noget, hvor gruppen beslutter at træffe en beslutning om, hvad der endegyldigt er rigtigt – her er det, at hele organisationen bliver ødelagt. For de insisterer på at vedtage en slags gruppetænkning, og de antager, at dette må være politikken. Men de går ind i denne pragmatiske holdning, og de mister den kreative gnist, som er hemmeligheden bag alle gode ting, der vinder krige, og den slags.

Det, vi har på Manhattan – vi har virkelig en intelligent organisation. Inden for andre områder har vi nogle virkelig fremragende folk, blandt den håndfuld, der er fremragende folk

i vores organisation, men de fleste af folkene fatter det simpelt hen ikke, for de taler altid om en 'praktisk' fremgangsmåde, en 'praktisk' metode, en 'praktisk' måde at gøre tingene på. Og de er ikke dumme mennesker. Men de bliver fordummede på det her – på dette princip. De siger, at man må komme frem til en aftale. Alle må komme på linje, mere eller mindre. Eller, hvis de ikke kommer på linje, ja, så bliver det spørgsmålet. I realiteten mener jeg, at en stor del af vores organisation – selv lederskabet, med få undtagelser – er temmelig dumme i denne henseende. De vil være dygtige til at udtænke en plan, men planen vil sjældent virke. Og de er modvillige, de er så modvillige, til at opgive denne ting.

Titelbillede: 'Mediterende filosof', oliemaleri, Rembrandt Van Rijn, 1632

Nytårsbudskab

Leder fra LaRouchePAC, USA:

**Den 1. januar 2016 er
dommedag!**

**Kun et initiativ som Franklin
Roosevelts kan redde os**

Præsident Barack Obama og hele den Amerikanske Kongres har forrådt jer, det amerikanske folk, ved af fejhed at nægte at tage skridt til de nødvendige nødbetingede initiativer for at forhindre det største finansielle og økonomiske krak – langt

værre end dem i 1929 og 2008 – i at ske i de umiddelbart forestående dage og uger. Med mindre I, det amerikanske folk, rejser jer og kræver omgåede handling, vil nationen og en stor del af menneskeheden blive konfronteret med en katastrofe i begyndelsen af det nye år.

Følgende erklæring bliver i disse dage cirkuleret som flyveblad, først og fremmest i USA; men den samme problemstilling gælder for Europa.

Frem for alt har de tyske forbundsdagsmedlemmer, trods et massivt oplysningsarbejde fra BüSo (det tyske, politiske parti Borgerrettigheds-bevægelsen Solidaritet, som Helga Zepp-LaRouche, stifter af Schiller Instituttet, er formand for, -red.), afvist at takle krisen og gøre noget ved kendsgerningerne.

24. december 2015, LPAC, USA: Præsident Barack Obama og hele den Amerikanske Kongres har forrådt jer, det amerikanske folk, ved af fejhed at nægte at tage skridt til de nødvendige nødbetingede initiativer for at forhindre det største finansielle og økonomiske krak – langt værre end dem i 1929 og 2008 – i at ske i de umiddelbart forestående dage og uger. Med mindre I, det amerikanske folk, rejser jer og kræver omgåede handling, vil nationen og en stor del af menneskeheden blive konfronteret med en katastrofe i begyndelsen af det nye år.

Hele det transatlantiske finanssystem står for at nedsmelte. Blot i løbet af de seneste uger er junk investment grade-obligationer til 15 mia. dollar blevet udslettet. Dette er blot et forvarsel om et umiddelbart forestående, totalt sammenbrud af den transatlantiske boble. Fra og med 1. januar 2016 er en gældsboble på 72 mia. dollar indstillet til at eksplodere i Puerto Rico. Kongressen havde muligheden for at tage initiativ til at forhindre dette, før de forlod byen, men tog ingen skridt til handling.

En gæld på skønsmæssigt 5 billion dollar, der er knyttet til USA's nationale, kollapsende sektor for skiferolie og -gas, er i færd med at nedsmelte. I det vestlige Canada er denne boble allerede bristet og har udløst tabet af 100.000 arbejdspladser i 2015 – svarende til 750.000 arbejdspladser i USA – samt et kollaps i ejendomsmarkedet og et samfundsmæssigt sammenbrud. Denne samme krise er på vej i USA i accelererende tempo, men på en langt større skala.

I Europa træder der nye love i kraft fra den 1. januar 2016, som fjerner enhver beskyttelse af bankindskydere, der vil få deres sparepenge stjålet under »bail-in«-regler (ekspropriering), sådan, som det allerede er sket på Cypern. I Italien fik flere end 10.000 indskydere – bankkunder – deres opsparing eksproprieret under en delvis bail-in under fire bankers kollaps i denne måned. De samme forholdsregler findes inkluderet i Dodd/Frank-loven her i USA. Hvis ens bank kolliderer, kan man få sin livsopsparing stjålet for at redde banken. Det kan og vil ske her, takket være fejhed og korruption hos jeres valgte regeringsfolk, der har holdt jer hen i uvidenhed og overtrådt den ed, de har aflagt i deres embede.

Kongressen havde, før den tog på ferie, mulighed for at forhindre denne nu fremstormende krise. De blev advaret. De kunne have vedtaget love, der allerede var blevet fremstillet i begge Kongressens huse, til genindførelse af Glass-Steagall, den af Franklin Roosevelt indførte lov, der opdelte Depressionens for-store-til-at-lade-gå-ned-banker, ved at adskille kommerciel bankvirksomhed fra alle hasardspilsaktiviteterne. Men Kongressen var købt af Wall Street og svigtede jer. Præsident Obama er totalt ejet af Wall Street og [City of] London, som har skabt ham. Wall Street er håbløst bankerot, og de har til hensigt at klamre sig til magten ved at stjæle jeres penge og fjerne jeres sundhedssystem samt lukke ned, hvad der måtte være tilbage af realøkonomien, den fysiske økonomi. Inden for et tidsrum af

blot få dage eller uger kunne I blive konfronteret med fødevaremangel, hyperinflation og et totalt sammenbrud af alt, hvad I ellers anser for at være normale tilstande.

Præsident Obama fremprovokerer også, på vegne af Wall Street og London, en konfrontation med Rusland, der driver verden frem mod global krig, en krig, som nogle amerikanske og russiske militære topkommandører advarer om kunne blive en termonuklear udslettelseskrig.

Den 1. januar 2016 vil Ukraine, med USA's og IMF's godkendelse, gå i betalingsstandsning mht. sin gæld på 3 mia. dollar til Rusland, en åbenlyst provokerende handling fra Vestens side mod Moskva, der kommer oveni de allerede eksisterende sanktioner, NATO's udvidelse mod øst og andre, direkte provokerende militære handlinger.

Alt dette er dødsens alvorligt. Verden befinder sig på spidsen af et krak værre end under den Store Depression, og en ny verdenskrig. I må nu tage skridt til handling, for jeres valgte regeringsfolk – parlamentsmedlemmer, kongresmedlemmer osv. – har overgivet jer, på grund af deres egen fejhed og fordærv. De har, sammen med præsident Obama, gjort sig fortjent til jeres foragt og vrede pga. deres feje opførsel.

Der er løsninger for hånden. Wall Street må omgående lukkes. Der skal ikke betales en øre mere for at redde disse forbrydere! Kongressen må fjerne Wall Street-marionetten Barack Obama fra embedet, gennem en rigsretssag eller ved at påkalde det 25. forfatningstillæg, der fastsætter bestemmelser for fjernelsen af en præsident fra embedet, når denne præsident er mentalt uskikket til at fortsætte sit hverv. Glass-Steagall må omgående genindføres og en række initiativer må tages, der alle er modelleret efter det, som den store, amerikanske præsident Franklin Roosevelt gjorde i løbet af de allerførste måneder af sin embedsperiode, for at skabe millioner af produktive jobs, genopbygge nationens kollapsede infrastruktur og genrejse nationens værdighed.

Kongressen kan i løbet af få timer tage skridt til disse handlinger, men de vil kun handle i tide, hvis I vågner op og kræver det.

Alternativet er Helvede på Jord, fra og med det nye år. Er I, jeres venner, jeres naboer, i besiddelse af det moralske beredskab, der skal til for at overleve? Det er det spørgsmål, der er på bordet her, denne Juleaften, 2015.

Leder, 26. december 2015: 5 onde regenter leder os til udslettelsen – 1. januar vil udløse den

Massenedsmeltningen af finanssystemet, der nu er programsat til umiddelbart efter Nytårsdag, lover en næsten omgående nedlukning af økonomierne i USA, Vesteuropa og det meste af Mellem- og Sydamerika. Det vil blive værre end sammenbruddet i 2008 eller 1929 i en grad, der ikke kan måles.

Det seneste tilfælde, der kan sammenlignes med den katastrofe, vi står overfor i de nærmest forestående dage, er katastrofen i Europa i det 14. århundrede. Dengang som nu banede en mangeårig forrådnelse af kulturen vejen for en række brutale, anti-humane handlinger, udført af rent ud sataniske regenter, der pludseligt og hovedkulds styrtede samfundet ud i kollaps og massedød. Midt i de evindelige krige var en række tilfælde af hungersnød i århundredets begyndelse med til at bane vejen for det onde, der fulgte. I 1344 erklærede Bardi- og Peruzzibankhusene i Lombardiet sig konkurs, hvorefter det venetianske banknetværk lukkede hele det økonomiske system i

Europa ned, og hermed fremtvang vilkår, der yderligere decimerede befolkningernes modstandskraft over for sygdom. Den Sorte Død (byldepest) slog til i 1347. De efterfølgende bølger af sygdomsudbrud skønnes at have aflivet 60 % af Europas befolkning.

Nu, i dag, i kølvandet på det udbredte, kulturelle forfald, der går under navnet det 20. århundrede, leder tre, sataniske regenter os mod vores umiddelbare ødelæggelse: Dronning Elizabeth af England, præsident Barack Obama af USA og Pave Frans.

Den imperiale Dronning Elizabeth II er en langt mere bevidst, ond skikkelse, end hendes forfader Georg III, der myrdede vore amerikanske patrioter for over 200 år siden. Hun repræsenterer Det britiske Imperium i det 20. århundrede, med Lord Bertrand Russel, der udstedte love til at gøre en ende på videnskab og kunst til fordel for død matematik. Ligesom Russell er hun og hendes mand, Prins Philip, fortalere for en verdensomspændende befolkningsreduktion gennem alle midler. Det var den ikke-så-hemmelige dagsorden for hendes netop afsluttede konference i Paris, om den angivelige menneskeskabte klimaforandring.

Dronning Elizabeths og hendes ligesindedes satanisme drejer sig om deres fremstød for at udslette den »guddommelige gnist« i mennesket – det, der gør mennesket til »skabt i Guds billede«. Med andre ord, at være menneskelig.

Alle katolikker – ja, alle kristne – burde føle sig skamfulde over den kendsgerning, at Pave Frans vedtog Det britiske Imperiums anti-humane credo i sin encyklika, sit pavelige brev, »Laudato Si'«. Han har kæmpet for den lige siden. Uanset motiverne, så har han diskvalificeret sig selv som Pave, ja endda som simpel præst.

Vores såkaldte præsident, Barack Obama, er denne imperiale Dronnings marionet, der kontrolleres af det britiske monarki gennem Valerie Jarrett, som var den person, der oprindeligt

udpegede ham til at blive præsident, da han blot var en ukendt delstatssenator. Det var britiskkontrollerede narko-penge, der gav Obama en uhæderlig sejr over den folkelige favorit Hillary Clinton i de demokratiske primærvalg i 2008. (Desværre har Hillary ødelagt alle sine kvalifikationer, efter at hun blev Obamas marionet efter at han blev valgt.)

Obama blev opdraget til at blive en masse-morder af sin indonesiske stedfader Lolo Soetero. Nu præsiderer han hver tirsdag over et møde i Det Hvide Hus, hvor han træffer beslutning om en ny liste over mennesker, der skal myrdes – inklusive amerikanske borgere. Grunden til, at de store medier giver ham fripas – såsom *New York Times* og *Wall Street Journal* – er, at de er bange for, at han også vil myrde dem. Hvad han sandsynligvis vil.

Kongresmedlemmer har den samme, berettigede frygt – men de har ingen undskyldning. Den ed, de aflagde til Forfatningen, er en soldater-ed. Hvis de ikke omgående vil fjerne Obama og lukke Wall Street, er de slet ikke ægte kongresmedlemmer.

Kort og godt, så har jeres ledere forrådt jer til Djævelen. Jeres kongresmedlemmer har i bedste fald forrådt jer af frygt. Men de løsninger, som Franklin Roosevelt tog i anvendelse i 1932-33, under en langt mildere krise, er stadig anvendelige i dag. Kun et barn ville tale om »oddsene«; vi har tydeligvis oddsene imod os. Og hvad så?

**Leder, 25. december 2015:
SØRG FOR, AT DER BLIVER ET**

NYTÅR:

DUMP OBAMA OG WALL STREET!

I den sammenbrudsproces, der allerede er i gang, af hele det døde, transatlantiske finanssystem, ser vi nu time for time nye tilfælde af insolvens og stormløb for udtræk, alt imens en vifte af »officielle« regler træder i kraft den 1. januar, som vil bære atombrændsel til bålet. Om denne proces sagde Lyndon LaRouche i sidste uge, »Det, der vil ske, er, at der bliver en acceleration af krisen.« Han sagde: »Accelerationsraten – processens selv-acceleration – er sådan, at, inden for en uge, kunne det hele være udslettet. Det er en sådan situation, vi er i.«

Vi står ved et punkt, hvor det er 'do-or-die' – knald eller fald – denne Jul: enten fremtvinger vi en handling for genindførelsen af Glass-Steagall og de relaterede nødforanstaltninger, eller også får vi massehelvede og forbandelse.

Wall Street Journal præsenterede i går en oversigt af de seneste opdateringer om den finansielle disintegration ved at opremse navnene på de hedgefonde, der er bukket under, og ved også at dække status for flere mere fremtrædende selskaber, der nominelt set stadig er aktive, men kun ved at gennemtvinge »betaling i afdrag« til de spekulantkunder, der ønsker at få deres penge. For eksempel forventes en enhed under det berygtede Carlyle Group LP, Claren Road Asset Management, pr. den 1. januar at have en sum af 1,25 mia. dollar under deres forvaltning, hvilket er langt under de 8,5 mia. dollar, de havde for kun 15 måneder siden, før deres kunde-investorer begynde at forlange masseudbetalinger i løbet af 2015. Men eftersom Claren Road-operationen har gennemtvunget en politik med »betaling i afdrag« over seks måneder, så dækker disse 1,25 mia. dollar ved årsafslutningen ikke engang de udestående krav om afdrag for tredje og fjerde kvartal 2015. Den samme

situation gør sig gældende for mange andre af Wall Streets spekulationshuse, store så vel som små fisk.

Sjoverne er bankerot! Nogle af udtrækkene og udsalgene, der finder sted, skyldes, udover et stormløb mod udgangen, forsøg på at honorere kontrakter og de sædvanlige krav om kontantreserver, men det markerer, at systemet er færdigt. Så kommer vi til 1. januar og mange nye punkter for en detonerings.

I Den europæiske Union træder nye regler for bail-in i kraft på denne dato (1. jan.) efter at politikken allerede er blevet gennemført i Cypern, Italien, Portugal, Spanien og andre steder, med dræbende konsekvenser. Denne EU-forholdsregels officielle navn er Artikel 55, med titlen BRRD (Bank Recovery and Resolution Directive) ('direktivet for bank-genrejsning og bankopløsning').

I Eurasien træder Ukraines frie handelsaftale med EU i kraft den 1. jan. Samtidig var der et sammenbrud i drøftelserne den 21. dec. mellem Rusland, Ukraine og EU om, hvordan man skulle gå videre. »Ukraine er på vej ned«, bemærkede LaRouche. De kan ikke komme nogen vegne.

I Amerika er Puerto Rico på vej mod betalingsstandsning den 1. januar, med Washington, D.C., der ikke har taget skridt til nogen handling i den forbindelse.

Generelt set vil tredje del af Baselaftalerne træde i kraft den 1. januar. Det, som 2016 Basel III-reglerne gør, er, at de beordrer banker til at sælge massive mængder af dødelige bail-in-obligationer; med andre ord, så skal banker udstede »rottegift« til bankkunder og investorer. Det går under betegnelserne »med lang løbetid« eller »absorbering af tab«, eller mere elegant, obligationer »i overensstemmelse med Basel III«.

Læg hertil Obama/Londons fremstød for krig, og konsekvenserne af at tillade dette vanvid at fortsætte en dag mere er

dødbringende. LaRouche indkalder til en »mobilisering af de villige« – af dem, der er villige til at se problemet, af dem, der er villige til at handle.

Lyt til Händels Messias, opført af Schiller Instituttet i New York City, 20. dec. 2015

Opførelsen fandt sted søndag den 20. december 2015 på All Souls Unitarian kirke i Manhattan, NYC. Schiller Instituttet og Organisationen for Bevaring af Klassisk Kultur stod for koncerten. Koret bestod af medlemmer af Schiller Instituttet samt venner, der har dannet et "community" kor; musikerne var sammensat af både medlemmer af Schiller Instituttet og professionelle, og fire professionelle solister deltog også.

Dagen inden blev koncerten holdt i en anden kirke i NYC, og der var ialt flere end et tusinde publikummer.

Første del

anden del

Programmet

